

efter min Opfattelse den, at Kommunerne, som, hvis de skal sælge, er afskaaret fra efter de nugældende Regler at faa den Fordel, der vil ligge i, at Jorden naturligvis vil stige i Pris omkring i de store Kommuner, til enhver Tid vil være sikret at faa Del i Prisstigningen gennem den højere Grundværdi. Derfor finder jeg, at det ikke er andet end rimeligt, at de faar Adgang til Udstykning paa disse Vilkaar.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var igen inde paa — det var for Resten flere af de ærede Talere —, at det var urimeligt, naar vi vilde gennemføre den Bestemmelse, at vi skulde gaa bort fra de 9 Tiendedele over til de 10 Tiendedele Laan i Bygningernes Opførelsessum. Det ærede Medlem sagde, at en Tjenestekarls sagten kunde spare sig sammen et saadant Beløb, at han baade kunde skaffe den nødvendige Besætning og Inventar og betale den ene Tiendedel. Jeg tror nu nok, at de, der har prøvet de Vilkaar og virkelig kender, hvad Tjenestekarle tjener, vil finde, at det er urimeligt, hvis man vil forlange, at de baade skal samle sammen til Besætning og Inventar, hvad der vel nok vil blive et Beløb paa 4 000—5 000 Kr., og desuden ogsaa være i Besiddelse af et Beløb, som udgør en Tiendedel af Bygningernes Opførelsesværdi. Det finder jeg er for meget at forlange overfor de Mennesker. Det afgørende her forekommer mig at være, at man stiller disse unge ubemidlede Mennesker i den Situation, at de kan faa Jord og Bygninger. Derimod mener jeg, at det er rimeligt, at vi efter at have stillet dem Bruget til Raadighed søger at faa Statens Udgifter dækket paa den Maade, at vi faar Beløbet forrentet med en rimelig Rente, den Rente, som Staten giver, hvis det er muligt for dem at svare den. Men det, som er af afgørende Betydning for Oprettelsen af disse Brug, er altsaa, synes jeg, at vi stiller Jord og Bygninger til Raadighed ogsaa for de Folk, som kommer ude fra Landarbejder- og Husmandstanden, og ikke forbeholder dem for de Mennesker, som kan faa Hjælp hjemmefra. Thi det vil blive Resultatet, naar man vedblivende holder i den Grad paa, at de skal være i Besiddelse af et saa stort Beløb, som der her er Tale om.

Ogsaa Spørgsmaalet om Tillægsjord var det ærede Medlem Hr. Ulrich inde paa og sagde, at det, som for ham var afgørende for, at vi ikke kunde faa noget ud af Lovforslaget, var, at vi fra vor Side forlangte, at Tillægsjorden skal ligge i Nærheden af Bruget. Heroverfor maa jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr.

Niels Frederiksen. Der er ingen Tvivl om, at hvis Husmændene skal have Jorden liggende en Kilometer fra deres Ejendomme, er det ganske umuligt for dem at drive et økonomisk forsvarligt Landbrug paa et saadant Brug. Det afgørende for disse Husmandsbrug og det, som betinger deres Berettigelse i vort Landbrug, er netop, at de har Jorden liggende lige udenfor Bygningerne; ellers vil det være Brugene ganske umuligt at svare de fornødne Afgifter. Hvis man vil gaa med til at skaffe dem Tillægsjord, maa man være villig til at skaffe dem denne i Nærheden af deres Ejendomme.

Det ærede Medlem sagde med Hensyn til Ekspropriationsbestemmelsen, at den var ganske upaakrævet og ganske unødvendig. Jeg kunde fristes til at fortsætte i samme Toneart og sige, at det staar for mig saaledes, at det ærede Medlem er ganske uforstaaende overfor det mindre Landbrugs Trivsel og Fremgang, naar han kan bruge saadanne Udtalelser. Jeg føler mig overbevist om, at hvis det ærede Medlem bliver ved at udvikle sig i den Retning, han er inde paa, hvad jeg haaber han vil, saa vil den Modstand mod Ekspropriationsbestemmelsen, som han hidtil har vist — han sagde jo, at han ikke paa det nuværende Tidspunkt kunde gaa med til den — hurtigt forsvinde. Hvis det ærede Medlem vil sætte sig ind i det mindre Landbrugs Vilkaar og Vilkaarene for Ungdommen fra det mindre Landbrug, vil han utvivlsomt komme til den Opfattelse, at der faktisk for det mindre Landbrug ligger en Betyggelse i Ekspropriationsbestemmelsen, og at det vil være nødvendigt at gaa over dertil.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde, at det forekom ham, at jeg havde misforstaaet forskellige af hans Udtalelser. Det er muligt, og jeg skal derfor holde mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte sidst, og som gik ud paa, kort og godt, at det ærede Medlem ikke gjorde nogen som helst Forskel paa Ekspropriation til Tillægsjord og til Oprettelse af nye Brug. Ekspropriation var efter hans Mening i lige høj Grad berettiget i begge Tilfælde, men der er efter det ærede Medlems Opfattelse en praktisk Forskel paa de to Ting. Efter det ærede Medlems Opfattelse maa vi udvise en ekstraordinær Forsigtighed med Hensyn til Ekspropriation til Tillægsjord, og jeg skal ikke være uvillig til at imødekomme det ærede Medlem i saa Henseende. Derfor er det netop, jeg har sagt, at man fra Rigsdagens Side kan fastsætte en Bevilling, der ikke er større, end at man er vis paa, at der blandt dem, der indsender Andragende,